

РЕШЕНИЕ

№ 4735

гр. София, 11.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 44 състав, в публично заседание на 02.07.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Юлия Тодорова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **4524** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Жалбоподателят П. А. А.-[ЕГН] със съдебен адрес. [населено място],[жк],[жилищен адрес] оспорва Заповед за задържане от №64 от 22.02.2013 на полицейски орган при 4 - РПУ -С. П. Н., с която на основание чл.63 ал.1 т.1 от ЗМВР е задържан за срок от 24 часа в поделение на МВР -4 РУП на СДВР.

Поддържа, че чл. 63 ал.1 т.1 от Закона за министерство на вътрешните работи дава право на полицейските органи да осъществяват задържане на лица, за които към датата на задържането има данни, че са извършители на престъпление, независимо от неговия характер.

В настоящия случай състава на нормата на чл.63 ал.1 т.1 от ЗМВР не бил изпълнен, тъй като не били налице данни, от които да се направи извод, че извършил престъпление непосредствено преди задържането. Наличието на полицейски регистрации не негово име, също не било основание за задържане.

При горните фактически твърдения моли съдът да отмени оспорената заповед. Ответникът моли да се отхвърли жалбата като неоснователна.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на [чл. 235 ал. 1 от ГПК](#) във вр. с [чл. 144 от АПК](#), събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна, следното:

Жалбата е подадена срещу индивидуален административен акт, който подлежи на обжалване по смисъла на чл. 145 и сл. от АПК. Същата се оспорва от П. А. А., който се явява неин адресат и заинтересовано лице по чл.147, ал.1 от АПК. Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал.1 от АПК, тъй като лицето е уведомено,

че може да обжалва на дата 22.02.2013г. и по реда на чл. 63, ал.4 от ЗМВР, а жалбата е подадена до Административния съд на дата 22.04.2013г., без в самата заповед да е посочен срокът, в който актът се обжалва. Ето защо тя се явява процесуално допустима в сроковете на чл. 149 от АПК и като такава следва да бъде разгледана по същество.

Установява се от изисканата административна преписка и съдържащото се в нея Удостоверение №42723 от дата 10.06.2013г. на СДВР, 04 РУП „Полиция”, че същата е издадена от С. Н., който е бил назначен на длъжност командир на отделение в група „Охрана на обществения ред” на сектор „Охранителна полиция” при 04 РУП СДВР. Същият има право да изпълнява правомощията на полицейските органи, определени в Глава седма, Раздел II от ЗМВР.

Видно е от оспорената заповед, че на осн.чл.63, ал.1, т.1 от ЗМВР лицето е задържано за изясняване евентуално съпричастност по ЗМ-439 от 2013г. във вр. с чл.198 от НК.

Преписката е окомплектована с доклад от дата 23.02.2013г. за случилото се, според който лицето на дата 22.02.2013г. било назначено в наряд като АП-93 с гл. Полицай Н.. При изпълнение на възложената си работа, проверили две лица, единият от които П. А..Последният бил регистриран по код 2,3.

По делото се представи и разписка, видно от която лицето е освободено на 23.02.2013г. в 13,00 часа.

На жалбоподателят е бил извършен и личен обиск на лице, като у него са намерени посочени вещи. Жалбоподателят е декларирал, че е запознат с правата си по време на задържането, за което е положил и надлежно подписа си.

Съгласно обяснението на жалбоподателя дадено по случая от дата 23.02.2013г., лицето заявява, че живее в дом за временно настаняване в[жк]. Очаквал да започне работа след две седмици, живее в С.. Признава, че в полицията бил задържан за кражби, грабежи и блудство. За тези престъпления бил осъждан на пробация.

Рядко излизал от дома. На 22.02.2013г. около 15,00 часа, дошъл неговия познат М.. Жалбоподателят го придружил до района на СРС, където трябвало да подаде молба и провери призовки. Около 15,30 часа били на „Римската стена”. Вече се прибирали, когато на [улица] ги спрели полицаи. След справка по личните карти, ги задържали.

Според справката по делото от дата 11.06.2013г. на СДВР Полиция, 04 РУП на МВР, лицето П. А. А. отговаряло на дадено описание на извършител на грабеж, извършен на 19.02.2013г. около 16,30 часа в района на „Ю. парк”, ДП 439/12г. по описа на 04 РУ „Полиция” -СДВР. Поради това е било и задържано за срок от 24 часа.

От правна страна, съдът приема следното:

Според чл. 168, ал. 1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган, в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съгласно чл.63, ал.1 от ЗМВР, принудителното задържане на лице е правомощие на полицейските органи, а според легалното определение на чл.53, ал.2 от ЗМВР, полицейски органи са органите на Главна дирекция "Криминална полиция", Главна дирекция "Охранителна полиция", дирекция "Миграция" и органите на съответните им звена в областните дирекции, органите на Главна дирекция "Борба с организираната престъпност", Главна дирекция "Гранична полиция" и на дирекция "Вътрешна сигурност".

От своя страна, органи на главните, областните, специализираните административни дирекции, специализираната дирекция "Оперативни технически операции", дирекция "Вътрешна сигурност", дирекция "Миграция", дирекция "Български документи за самоличност", дирекция "Международни проекти", дирекция "Национална система 112" и на техните структури и звена и на структурите по чл.9, ал.2 от закона за държавните служители (чл.53, ал.1 от ЗМВР). Според чл.170, ал.1 от ЗМВР, държавните служители в МВР изпълняват държавна служба в МВР.

Според служебна бележка рег.№ 42723 от 10.06.2013г. длъжността, която заема лицето издало оспорената заповед, е от структурите на „Охранителна полиция”, който е полицейски орган съобразно дефинитивното понятие дадено в чл. 53, ал.2 от ЗМВР, но като част от ГД „Национална полиция”. Следва да се има предвид и, че с § 54 от ПЗР към ЗИДЗМВР, в сила от 01.07.2012г., създадената с този закон Главна дирекция „Национална полиция”, е правопреемник на активите, пасивите, правата и задълженията на Главна дирекция „Криминална полиция” и на Главна дирекция „Охранителна полиция”.

В този смисъл съдът намира, че оспорената заповед е издадено от материално компетентен административен орган, в кръга на възложените му със закон задължения, вкл. и да издава заповеди по чл. 63 от ЗМВР.

С оспорената Заповед от 22.02.2013 лицето е задържано на осн.чл. 63, ал.1, т.1 от ЗМВР, като с думи е посочено и фактическото основание за задържането: изясняване на евентуална съпричастност по ЗМ 439 от 2013г. във вр. с чл.198 от НК.

Според цитираната разпоредба по т.1 от чл.63, ал.1, органите на МВР могат да задържат лице, за което има данни, че е извършило престъпление. Установи се от справката по делото с дата 11.06.2013г. изготвена от инспектор при 04 РУП „Полиция” на МВР [населено място], че според компетентните органи, жалбоподателят отговарял на дадено описание на извършител на грабеж, извършен на 19.02.2013г. около 16,30 часа, за което е било образувано и ДП 439 от 2012г. по описа на 04 РУП на МВР .

При горните фактически констатации и обсъдената справка на Комисар от 04 РУП на СДВР от дата 11.06.2013г., се установява защо полицейският орган е задържал жалбоподателя за всичките 24 часа, а именно за лицето А. имало данни, че отговаря на дадено описание на извършител на грабеж, извършен на 19.02.2013г. в 16,30 часа в района на Ю. парк.

Съгласно нормата на [чл. 39, ал.1 от АПК](#) фактите и обстоятелствата от значение за правния спор се установяват чрез обяснения, декларации на страните или на техни представители, сведения, писмени и веществени доказателствени средства, заключения на вещи лица и други средства, които не са забранени със закон и които са редовно събрани по реда на [АПК](#) или специални закони (арг. от [чл. 39, ал. 2 от АПК](#)).

Мотиви за издаване на оспореният акт се съдържат и в представената по делото справка от 11.06.2013г. на Инспектор от 04 РУП на МВР, според която жалбоподателят отговаря на дадено описание на извършител на грабеж на 19.02.2013г. в Ю. парк.

Разпоредбата на [чл. 63 от ЗМВР](#) регламентира правомощието на полицейските органи да задържат за срок не по - дълъг от 24 часа лицата, по отношение на които са налице обстоятелствата на [чл. 63, ал.1, т.1 - 8 от ЗМВР](#). Задържането на основание [чл. 63 ал.1 т.1 от ЗМВР](#) представлява принудителна административна мярка по смисъла на [чл. 22](#)

[от ЗАНН](#), която има за цел да се предотврати възможността лицето да извърши престъпление или да се укрие. Обосноваването на съществуването на материалноправните предпоставки на разпоредбата [чл. 63 ал.1 т.1 от ЗМВР](#), посочена като правно основание за издаване на заповедта, е наличие на данни, че задържаното лице е извършило престъпление. Нормата на [ЗМВР](#) не съдържа изискване досъдебното производство да е образувано срещу задържаното лице. Понятието "данни" по смисъла на [ЗМВР](#) и понятието "достатъчно данни" по чл. [чл. 207, ал.1 от НПК](#) имат различно съдържание. За да бъде образувано досъдебно производство по реда на [НПК](#) е необходимо да са налице достатъчно данни, които да обосноват основателно предположение, че има извършено престъпление независимо от обстоятелството дали то е образувано срещу конкретно лице или срещу неизвестен извършител. При налагането на принудителна административна мярка "задържане за 24 часа" по 63 от ЗМВР са необходими само данни за извършено престъпление от задържаното лице или съпричастие от негова страна при извършване на деянието.

Възражението, на жалбоподателя, че в заповедта не е посочено фактическото основание за прилагане на постановената мярка, е основателно, тъй като от доказателствата по делото, не се установява, лицето да е съпричастно към извършеното престъпление по ЗМ №439 от 2013г. по описа на 04 РУП на МВР.

Последното обстоятелство съдът приема за установено въз основа на копие от изпратен по делото обвинителен акт срещу друго лице И. П. С. и от дата 09.05.2013г. В излагане на фактическата обстановка в посочения обвинителен акт, не се установи да е упоменато името на жалбоподателя. Заповедта е издадена на основание чл.63, ал.1, т.1 от ЗМВР, а жалбоподателят не е съпричастен в извършване на престъпление по чл.198 от НК.

При горните фактически установявания, съдът приема за доказано, че не са изпълнени законовите предпоставки по чл.63, ал.1, т.1 от ЗМВР- наличието на данни, обосноваващи предположение за евентуална съпричастност на жалбоподателя при извършването на конкретно престъпление – грабеж.

С оглед на проверката, която съдът извършва по реда на чл.168 от АПК във вр. с чл. 146 от АПК, намира, че оспореният административен акт е издаден от компетентен държавен орган, в предвидената от закона писмена форма, не се констатира съществено нарушение на съдопроизводствените прави при постановяване на акта, той е съобразен с целта на закона, но е нарушен материалния закон при неговото издаване. На това основание, оспорената следва да се отмени.

По разноските:

На страната се следват сторените, доказани и поискани разноски. В случая жалбоподателят макар и да е представил списък по чл.80 от ГПК в съдебно заседание на 02.07.2013г., не представя доказателства, че реално е заплатил сумата на 300лв. на лицето М. Т. М. по договор за изработка от дата 22.04.2013г.

Няма данни това лице да е адвокат, та на това основание да му се следва уговореното възнаграждение и по арг. от чл. 78, ал.1 от ГПК.

Тъй като съдът освободи жалбоподателя от заплащане на държавна такса в размер на 10лв. същата следва да се заплати от ответника и на осн.чл. 78, ал.6 от ГПК.

Воден от горното, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на П. А. А.-[ЕГН] със съдебен адрес.гр.С.,[жк],[жилищен адрес] Заповед за задържане от №64 от 22.02.2013 на полицейски орган при 4 - РУП –СДВР С. П. Н., с която на основание чл.63 ал.1 т.1 от ЗМВР е задържан за срок от 24 часа в поделение на МВР -4 РУП на МВР.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати по сметката на Административен съд София град, на осн.чл. 78, ал.6 от ГПК разноски в размер на 10лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба ред Върховен административен съд на Република Б. в 14 дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

СЪДИЯ: